

българските писатели. В творчеството си той не е натрапчив и възгордян поет с окончателен девиз, напротив, той прямо и просто, много убедително констатира: „ром съм, от вулия ядох..“ Няма по-силни, по-удивяващи фрази или рими от силата на самата истина, от искреността, от любовта към човека на талантливия! Човешката душа е устроена да усеща и разчита доброто, истината, да се вълнува от искреността и откровеното очакване, от разбирането на читателя, слушателя, зрителя.. Ако някой творец си въобразява, че съществува свръх нахалство, себелюбие и не-откровеност, с които се престъпва прага на литературната зона, че това са оръжията, с които се превзимат кулите на нейния замък и се преспива в постелята на славата, че може и с присвояване, плагиатство или нечия помощ да се създават творби, които като криле да го изнесат в небесата на поезията и литературата, особено ако плагиатството е тайно /във вид на кражба/ съвестта няма да се пребори, за да приеме този факт /особено тази на читателят/.

Творби и творчество :

Сали Ибрахим /Снежана Иванова/ - „Космична любов“ и „Гривна за Ева“, издателство Литературен форум; „Скитница в Космоса“ - в превод на испански език, „Короната на битието“- издателство „Романи Дай - България“ / неиздадени - „Арман“, роман и др./ , *Асен Мерков* - поет, „Като дъжд, като хоро“, стихосбирка. Поезията на Мерков е умерена, „грамотна“, с особено топло чувство към ромите. Търсеца своето поприще, тя се позовава на катуните, каруците, дайретата и любовта на бялата циганка. Драматизмът на тази поезия се възпрепятства от съчиняването на нещо непреживяно и вече несъществуващо, но мечтите на поета не могат да бъдат изтрити, по-скоро нужни са нови представи за ромската действителност.

Христо Христов - поет, „Оркусова любов“, стихосбирка, издателство „Стигмати“. В поезията на Христов съществува постичната искра, която може да запали големия огън, да се надяваме, че ще натрупа наблюдения и сила да поднесе в литературата нови поетически истини. *Васил Чапразов* - поет, „Искам да съмне“, издателство „Стигмати“. Поезията на Чапразов е сериозна, мъжка, преболедувана. Но като тази на Мерков засега няма с какво да ни изненада. *Йосиф Нунев*- събирач на народно творчество, „Цигански приказки“, издателство „Стигмати“. Приказките са издадени благодарение на поетесата *Малина Томова* и нейното издателство „Стигмати“. Мечтата и идеята ни е да се създаде ромско издателство. Тя все още не е осъществена и